

นาฏศิลป์ออนไลน์

ประวัติความเป็นมาของนาฏศิลป์ และการละครของไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

นางศิลป

เป็นศิลปะแห่งการละครและฟ้อนรำ
ประกอบไปด้วยศิลปะ ๓ ประการ
คือ การฟ้อนรำ การดนตรี
และการขับร้อง รวมเข้าด้วยกัน

นางศิลป

นาฏศิลป์ไทยเกิดขึ้นจากอารมณ์
ความรู้สึกและความเชื่อต่างๆ เช่น
ความสุข ความทุกข์ ซึ่งสะท้อนออกมาเป็น
ท่าทางแบบธรรมชาติ และประดิษฐ์ขึ้น
เป็นท่าทางและลีลาการฟ้อนรำ
หรือเกิดจากความเชื่อในการนับถือสิ่ง
ศักดิ์สิทธิ์ เทพเจ้า
โดยแสดงความเคารพบูชาด้วยการเต้นรำ
ขับร้อง ฟ้อนรำ เพื่อความพึงพอใจ

นาฏศิลป์ไทย ได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมอินเดียเกี่ยวกับวรรณกรรม
ที่เป็นเรื่องของเทพเจ้าและตำนาน
การฟ้อนรำ โดยผ่านเข้าสู่ประเทศไทยผ่านชนชาติชาวลาวและเขมร
แล้วนำมาปรับปรุงให้เป็นรูปแบบตามเอกลักษณ์ของไทย

เทวรูปศิลปะปางนาฏราช
สร้างเป็นทำการร้ายรำของพระอิศวร
ซึ่งมีทั้งหมด ๑๐๘ ท่า โดยทรงฟ้อนรำครั้งแรก
ในโลกที่อินเดียใต้ นับเป็นคัมภีร์สำหรับการฟ้อนรำ
แต่งโดยพระภรตมุนี เรียกว่า คัมภีร์ภรตนาฏยศาสตร์
ถือเป็นอิทธิพลสำคัญต่อ
แบบแผนการสืบสานและถ่ายทอดนาฏศิลป์ของไทย
จนเกิดขึ้นเป็นเอกลักษณ์ของตนเองที่มีรูปแบบ
แบบแผนการเรียนรู้การฝึกหัด
จารีต ขนบธรรมเนียมมาจนถึงปัจจุบัน

ผู้เชี่ยวชาญที่ศึกษาทางด้านนาฏศิลป์
ไทยได้สันนิษฐานว่า อารยธรรมทาง
ศิลปะด้านนาฏศิลป์ของอินเดียนี้
ได้เผยแพร่เข้ามาสู่ประเทศไทยตั้งแต่
สมัยอยุธยา

ละคร

เป็นศิลปะการแสดง ที่มีขึ้นเพื่อความบันเทิง
พัฒนามาจากการเล่านิทาน ที่มีลักษณะการ
แสดงเป็นเรื่องราว
การดำเนินเรื่องจะเป็นการร้ายรำ
เข้ากับบทร้อง ทำนองเพลง
มีแบบแผนการเล่นทั้งของชาวบ้าน
และของหลวง

วิวัฒนาการของนาฏศิลป์และการละครของไทย

สมัยก่อนประวัติศาสตร์ตอนต้น เป็นการแสดงระบำง่าย ๆ ไม่มีกระบวนการทำรำ

สมัยก่อนประวัติศาสตร์ตอนปลาย ระบำเลียนแบบสัตว์ต่าง ๆ ระบำที่นำเอาเครื่องใช้ในชีวิตประจำวันมาประกอบการแสดง ระบำของนักรบ

สมัยก่อนสุโขทัย มีการแสดงระบำต่างๆ รำแบบพื้นเมือง รำแบบภารตนาฏยัม

สมัยสุโขทัย มีการแสดงประเภทฟ้อน ระบำ รำ เกิดขึ้น

วิวัฒนาการของนาฏศิลป์และการละครของไทย

สมัยอยุธยา

ระบำ รำ ฟ้อน ละครโนราชาตรีละครใน ละครนอก
เกิดขึ้นและแสดงกันอย่างแพร่หลาย

สมัยธนบุรี

ละครโนราชาตรี ละครนอก ละครในเช่นเดียวกับสมัยอยุธยา

สมัยรัตนโกสินทร์
ช่วงรัชกาลที่ ๑ - รัชกาลที่ ๔

ระบำ รำ ฟ้อน ละครโนราชาตรี ละครนอก ละครในที่มีรูปแบบ
หลากหลายขึ้น มีความสวยงามมากขึ้น ในช่วง
สมัยรัชกาลที่ ๒ ถือว่าการละครมีความเจริญรุ่งเรืองมาก

สมัยรัตนโกสินทร์
ช่วงรัชกาลที่ ๕ - ปัจจุบัน

ละครรำ ละครฟุด และละครร้อง

สแกนคิวอาร์โค้ด
เพื่อทำแบบทดสอบหลังเรียน